

LIETUVOS VYRIAUSIOJO ADMINISTRACINIO TEISMO
PRAKTIKOS APŽVALGA

2023 M. RUGPJŪČIO 1 D.–2023 M. RUGPJŪČIO 31 D.

APŽVALGĄ PARENGĖ LIETUVOS VYRIAUSIOJO ADMINISTRACINIO TEISMO
TEISMŲ PRAKTIKOS DEPARTAMENTAS

TURINYS

I. ADMINISTRACINĖS BYLOS, KYLANČIOS IŠ GINČŲ DĖL TEISĖS VIEŠOJO ADMINISTRAVIMO SRITYJE.....	3
8. UŽSIENIEČIŲ TEISINĖ PADĖTIS	3
<i>Dėl pareigos atsižvelgti į Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 128 straipsnio 1 dalyje nurodytas aplinkybes, priimant sprendimą užsienietį grąžinti į kilmės valstybę.....</i>	<i>3</i>
<i>Dėl deklaravimo apie išvykimą iš Lietuvos Respublikos, kaip leidimo nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje negaliojimo pagrindo.....</i>	<i>3</i>
9. PRIEGLOBSTIS.....	4
<i>Dėl prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo termino pratęsimo .....</i>	<i>4</i>
<i>Dėl pabėgėlio statuso panaikinimo, konstatavus užsieniečio keliamą grėsmę valstybės saugumui.....</i>	<i>6</i>
11. KONKURENCIJA	7
<i>Dėl nustatytų reikalavimų neatitinkančio pranešimo apie koncentraciją .....</i>	<i>7</i>
19. REGISTRAI	8
<i>Dėl atsisakymo registruoti Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registre transporto priemonę, kuriai išduotas sunaikinimo pažymėjimas, nors faktiškai ji nebuvo sunaikinta.....</i>	<i>8</i>
21. VALSTYBĖS TARNAUTOJO STATUSO ĮGIJIMAS, PASIKEITIMAS, PRARADIMAS IR ATSAKOMYBĖ.....	9
<i>Dėl galimybės pildyti tarnybinio patikrinimo išvadą kario tarnybinio patikrinimo metu .....</i>	<i>9</i>
<i>Dėl laikotarpio, už kurį priteisiami delspinigiai, nustatčius, kad valstybės tarnautojas buvo neteisėtai nušalintas nuo pareigų.....</i>	<i>10</i>
29. NACIONALINIŲ, EUROPOS SĄJUNGOS IR UŽSIENIO INSTITUCIJŲ FINANSINĖ PARAMA	11
<i>Dėl sąvartyne susidarančių biodujų surinkimo nelaikymo atliekų tvarkymu.....</i>	<i>11</i>
II. ADMINISTRACINIŲ BYLŲ TEISENA	11
43. TEISĖ KREIPTIS Į TEISMĄ IR JOS REALIZAVIMAS.....	11
<i>Dėl statybos patikrinimo vietoje akto kaip savarankiško ginčo dalyko .....</i>	<i>11</i>
<i>Dėl ikiteisminės tvarkos pagal Atliekų tvarkymo įstatymo 31² straipsnį aiškinimo.....</i>	<i>12</i>

Šioje apžvalgoje vartojamos **santrumpos**:

ABTĮ	Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymas
ESTT	Europos Sąjungos Teisingumo Teismas
EŽTT	Europos Žmogaus Teisių Teismas
LAT	Lietuvos Aukščiausiasis Teismas
LVAT	Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas
VAĮ	Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas
VĮ	valstybės įmonė
VŠĮ	viešoji įstaiga

Pastaba. Šioje apžvalgoje pateikiamos neoficialios LVAT procesinių sprendimų santraukos, kurios LVAT nesaisto. Šis dokumentas yra skirtas tik informuoti. Oficialius nutarčių bei sprendimų tekstus galite rasti pasinaudoję interaktyviomis nuorodomis. Informacija dėstoma remiantis Teisėjų tarybos 2016 m. rugsėjo 30 d. nutarimu Nr. 13P-102-(7.1.2) patvirtintu Teismų procesinių sprendimų administracinėse bylose kategorijų klasifikatoriumi (nuo 2019 m. vasario 1 d. galiojanti redakcija).

I. Administracinės bylos, kylančios iš ginčų dėl teisės viešojo administravimo srityje

8. Užsieniečių teisinė padėtis

8.3. Trečiųjų šalių piliečių ir jų šeimos narių teisė apsigyventi Lietuvoje

8.3.1. Trečiųjų šalių piliečių ir jų šeimos narių teisė laikinai gyventi Lietuvoje

Dėl pareigos atsižvelgti į Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 128 straipsnio 1 dalyje nurodytas aplinkybes, priimant sprendimą užsienietį grąžinti į kilmės valstybę

Apžvelgiamoje byloje nagrinėtas ginčas kilo dėl Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – VSAT, atsakovas) sprendimo (toliau – Sprendimas), kuriuo nuspręsta grąžinti pareiškėją į užsienio valstybę, t. y. įpareigoti per 30 dienų nuo sprendimo įteikimo dienos savanoriškai išvykti į užsienio valstybę Ugandą, teisėtumo ir pagrįstumo. Pareiškėjas pirmosios instancijos teismui ginčijo, kad Sprendimas priimtas formaliai taikant teisės aktus. Norint pratęsti vizos galiojimą, būtina pateikti šešis mėnesius galiojančią pažymą apie (ne)teistumą, patvirtintą teisės aktų nustatyta tvarka. Lietuvoje nėra Ugandos ambasados, todėl susirašinėjimas vyko su Ugandos ambasada, esančia Belgijoje, ir kol iš Belgijos buvo atsiųsta teisės aktų nustatyta tvarka patvirtinta pažyma, jos galiojimo terminas buvo pasibaigęs. Pareiškėjas pabrėžė, kad yra užsakęs naują pažymą ir ji bus gauta greitai metu.

Pirmosios instancijos teismas pareiškėjo skundą tenkino ir panaikino Sprendimą, nurodęs, kad VSAT neatliko individualaus, objektyvaus ir nešališko aplinkybių, reikšmingų Sprendimo priėmimui, nustatymo, todėl ginčytas Sprendimas priimtas pažeidžiant pagrindines procedūras, turėjusias užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą. Atsakovas su minėtu teismo sprendimu nesutiko. Jo nuomone, pasibaigus pareiškėjo vizos galiojimo laikui, pareiškėjas neturėjo teisės būti Lietuvos Respublikos teritorijoje ir privalėjo išvykti iki vizos galiojimo pabaigos.

LVAT atkreipė dėmesį, jog dokumentų rinkimas (gavimas) užtruko ne dėl pareiškėjo ir (ar) jo interesus atstovaujančios VŠĮ futbolo klubo „Dembava“ atstovų veiksmų (neveikimo): atstovai kreipėsi į atsakingas institucijas dėl dokumentų, reikalingų prašymui gauti nacionalinę vizą ar leidimui laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, susirašinėjo dėl pažymos apie (ne)teistumą iš kilmės valstybės legalizavimo, kelis kartus rengė ir teikė prašymus į MIGRIS, rezervavo laiką apsilankymui; pirminė pažyma dėl (ne)teistumo, gauta iš Ugandos Respublikos diplomatinės atstovybės / konsulinės įstaigos, kuri nėra akredituota Lietuvos Respublikai, todėl negalėjo būti teikiama legalizavimui (Apostille) Užsienio reikalų ministerijai, be to, pasibaigė jos galiojimo laikas. LVAT darė išvadą, kad Sprendimas nagrinėtu atveju negali būti vertinamas kaip atitinkantis esminius VAĮ 10 straipsnyje nustatytus individualaus administracinio akto turinio reikalavimus, o jį priimdamas atsakovas turėjo ir galėjo žinoti apie pareiškėjo dedamas pastangas įteisinti buvimą Lietuvos Respublikoje. Nors atsakovas apeliaciniame skunde teigė, jog Sprendimas buvo priimtas įvertinus Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ (toliau – Įstatymas) 128 straipsnio 1 dalies nuostatas (minėtas straipsnis reglamentuoja aplinkybes, į kurias atsižvelgiama priimant, be kita ko, įpareigojimą išvykti iš Lietuvos Respublikos), tačiau iš byloje esančios medžiagos matyti, kad nei Sprendime, nei su šiuo Sprendimu susijusioje medžiagoje nebuvo nustatinėjamas bei vertinamas tokių priešasčių faktinis egzistavimas. Priminta LVAT praktika, pagal kurią Įstatymo 128 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės konkrečiu atveju yra svarbios ir nulemia, jog asmuo nebus išsiųstas iš Lietuvos Respublikos, jo tolesnis buvimas Lietuvos Respublikos teritorijoje turės būti įteisintas.

Atsakovo apeliacinis skundas atmestas, pirmosios instancijos teismo sprendimas paliktas nepakeistas.

2023 m. rugpjūčio 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2047-821/2023

Teisminio proceso Nr. 3-61-3-04845-2023-1

Procesinio sprendimo kategorija 8.3.1

[Prieiga internete](#)

8.7. Kiti su užsieniečių teisine padėtimi susiję klausimai

Dėl deklaravimo apie išvykimą iš Lietuvos Respublikos, kaip leidimo nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje negaliojimo pagrindo

Apžvelgiamoje byloje nagrinėtas ginčas kilo dėl Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Departamentas, atsakovas) sprendimo, kuriuo pareiškėjas įpareigotas savanoriškai išvykti į užsienio valstybę per 30 dienų nuo įteikimo dienos, ir sprendimo, kuriuo atmestas pareiškėjo prašymas dėl leidimo nuolat gyventi pakeitimo, teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėjas turėjo leidimo nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje galiojimo metu deklaravo išvykimą iš Lietuvos, todėl, vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 56 straipsnio 9 punktu (leidimas nuolat gyventi yra negaliojantis, kai užsienietis Gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka deklaravo, kad išvyko iš Lietuvos Respublikos), pareiškėjo leidimas nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje paskelbtas negaliojančiu nuo 2021 m. vasario 2 d. Pareiškėjas 2021 m. liepos 26 d. kreipėsi į atsakovą dėl leidimo nuolat gyventi pakeitimo. Atsakovas nurodė, kad pareiškėjas yra praradęs teisę į leidimą nuolat gyventi, ir informavo, kokių veiksmų reiktų imtis, tačiau pareiškėjas jokių veiksmų, kad įteisintų savo buvimą Lietuvos Respublikoje, nesiėmė.

Pirmosios instancijos teismas pareiškėjo skundą atmetė kaip nepagrįstą, nusprendęs, kad pareiškėjo atžvilgiu taikyta poveikio priemonė – įpareigojimas išvykti savanoriškai – vertintina kaip proporcinga ir adekvati pareiškėjo padarytam pažeidimui – gyvenimui Lietuvoje nuo 2021 m. vasario 3 d. neteisėtai. Pareiškėjas pateikė apeliacinį skundą, kuriame ginčijo, kad Departamento atliktas patikrinimas nebuvo išsamus, o padarytos išvados nepagrįstos surinktų įrodymų visuma.

LVAT pažymėjo, kad neigiamas teisinės pasekmės pareiškėjui sukelia būtent Gyventojų registro duomenys apie jo išvykimą gyventi į užsienio valstybę. Atsakovas, turėdamas informaciją apie pareiškėjo išsiskelbimą iš Lietuvos, vadovaudamasis anksčiau minėto įstatymo nuostatomis, privalo paskelbti pareiškėjo leidimą nuolat gyventi negaliojančiu. Kaip deklaratyvūs atmesti pareiškėjo teiginiai, jog jis neturėjo elektroninio parašo ar elektroninės bankininkystės ir todėl negalėjo kreiptis į seniūniją iš naujo deklaruoti gyvenamąją vietą Lietuvoje; tokie argumentai, LVAT vertinimu, nepaneigia nustatytos faktinės aplinkybės, kad viešame registre buvo deklaruotas pareiškėjo išvykimas iš Lietuvos. Pastaruoju aspektu atkreiptas dėmesys ir į tai, jog pareiškėjas sugebėjo deklaruoti, jog išvyko iš Lietuvos Respublikos. Pagal nustatytą teisinį reguliavimą, leidimas nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje gali būti pakeičiamas tik turint galiojantį leidimą gyventi. Taigi, LVAT vertinimu, Departamentas pagrįstai atmetė pareiškėjo prašymą dėl leidimo nuolat gyventi keitimo, nes nuo 2021 m. vasario 2 d. leidimas nuolat gyventi buvo paskelbtas negaliojančiu.

Pareiškėjo apeliacinis skundas atmestas, pirmosios instancijos teismo sprendimas paliktas nepakeistas.

2023 m. rugpjūčio 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2073-662/2023

Teismo proceso Nr. 3-61-3-00944-2023-7

Procesinio sprendimo kategorija 8.7

[Prieiga internete](#)

9. Prieglobstis

Dėl prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo termino pratęsimo

Apžvelgiamoje byloje nagrinėtas ginčas dėl Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Departamentas, atsakovas) rašto (toliau – Raštas), kuriuo pareiškėjas informuotas, jog dėl didelio Departamento krūvio galutinis sprendimas dėl prieglobsčio prašymo dar nėra priimtas ir tikimasi, kad sprendimas dėl jo prašymo suteikti prieglobstį bus priimtas 2023 m. III-ame ketvirtyje, teisėtumo ir pagrįstumo.

Pirmosios instancijos teismas pareiškėjo skundą tenkino, nustatęs, kad Raštu buvo išreiškiama Departamento valia pratęsti pareiškėjo prašymo nagrinėjimo terminą, sprendimo priėmimą atidedant labai nekonkrečiai apibrėžiamam laikotarpiui, be to, Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ (toliau – Įstatymas) nenumato galimybės pratęsti terminą nagrinėti prieglobsčio prašymą, o Departamentas neturi teisės remtis Direktyvos 2013/32/ES¹ nuostatomis tiesiogiai, kad pateisintų įstatyme nustatyto termino praleidimą. Atsakovas pateikė apeliacinį skundą, kuriame teigė, kad prašymas suteikti

---

¹ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos.

prieglobstį nebuvo išnagrinėtas per 6 mėn. dėl objektyvių priežasčių; be to, Direktyva 2013/32/ES numato galimybę pratęsti 6 mėn. terminą, kuomet apie tai informuojamas prieglobsčio prašytojas; Raštas yra informacinio pobūdžio, todėl teismas negalėjo jo panaikinti.

Pirmiausia, LVAT atmetė argumentus, kad Raštas yra informacinio pobūdžio. LVAT vertinimu, iš Rašto matyti, kad juo pareiškėjui buvo pateikta informacija apie jo prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo eigą, taip pat išreikšta Departamento valia pratęsti pareiškėjo prašymo nagrinėjimo terminą, sprendimo priėmimą atidedant nekonkrečiai apibrėžtam laiko tarpui („Tikimės, jog sprendimas dėl Jūsų pateikto prašymo suteikti prieglobstį bus priimtas 2023 m. III-ame ketvirtyje“).

Taip pat LVAT atkreipė dėmesį, kad pagal Direktyvos 2013/32/ES preambulės 14 punktą valstybės narėms turėtų būti suteikta teisė nustatyti, ar toliau taikyti palankesnes nuostatas trečiosios šalies piliečiams arba asmenims be pilietybės, kurie valstybės narės prašo tarptautinės apsaugos, kai toks prašymas suprantamas taip, jog jis grindžiamas atitinkamo asmens tarptautinės apsaugos, kaip apibrėžta Direktyvoje 2011/95/ES, poreikiu. Išnagrinėjęs aktualias Direktyvos 2013/32/ES, Įstatymo bei Tvarkos aprašo² nuostatas, LVAT darė išvadą, kad nors Direktyvoje 2013/32/ES yra numatyta galimybė pratęsti prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo terminą, tačiau įstatymų leidėjas Lietuvoje yra nustatęs palankesnes sąlygas prieglobsčio prašytojams, nenumatydamas galimybės pratęsti šį terminą. Nustačius, kad Įstatymas ir Tvarkos aprašas nenumato galimybės pratęsti prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo terminą, nevertinami atsakovo argumentai, kokios priežastys lėmė sprendimo dėl prašymo suteikti prieglobstį nepriėmimą teisės aktuose nustatytu terminu.

Atsakovo apeliacinis skundas atmetas, pirmosios instancijos teismo sprendimas paliktas nepakeistas.

2023 m. rugpjūčio 16 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2137-575/2023

Teisminio proceso Nr. 3-61-3-05790-2023-1

Procesinio sprendimo kategorijos: 9.2; 9.3

[Prieiga internete](#)

Dėl prašymo suteikti prieglobstį pagrindimo užsieniečių vykdyta humanitarine veikla

Apžvelgiamoje byloje nagrinėtas ginčas dėl Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Departamentas, atsakovas) sprendimų (toliau – Sprendimai), kuriais pareiškėjams (tėvams ir jų nepilnamečiams vaikams) nesuteiktas prieglobstis Lietuvoje (pabėgėlių statusas ir papildoma apsauga), pagrindimas ir teisėtumas. Pareiškėjai skunde taip pat buvo suformulavę reikalavimą įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti jų prašymus suteikti prieglobstį Lietuvoje.

Departamentas konstatavo, kad pareiškėjo (tėvo) pateikti įrodymai (nuotraukos, kuriose jis yra su kariais, pagyrimo raštai; medicinos dokumentai) patvirtina jo pasakojimą apie tai, jog jis, turėdamas nuosavą kepyklą, kepė ir dalijo kariniams padaliniais duonos gaminius, bei kad pareiškėjų nepilnamečiam vaikui nustatyti sveikatos sutrikimai. Departamentas sprendė, kad nepateikti jokie įrodymai, jog pareiškėjas (tėvas) bendradarbiavo su (duomenys neskelbtini) organizacijomis, bei vertino, kad pareiškėjų baimė būti persekiojamiems už bendradarbiavimą su (duomenys neskelbtini) organizacijomis, jiems grįžus į kilmės šalį, nėra pagrįsta, nes realios grėsmės pareiškėjas (tėvas) nepatyrė ir nepateikė jokių įrodymų apie tai, jog jam buvo grasinta telefonu ir laiškais.

Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad Sprendimai yra pagrįsti ir teisėti, nes pareiškėjai neatitinka kriterijų, nurodytų UTPĮ 86 straipsnio 1 dalyje, kuriems esant suteikiamas pabėgėlio statusas.

LVAT pažymėjo, kad Europos Sąjungos prieglobsčio agentūros parengtose 2022 metų gairėse nurodyta, jog 2020–2021 metais buvo pranešama apie grasinimus asmenims, dirbantiems su (duomenys neskelbtini) pajėgomis, dirbantys su tarptautine bendruomene jautė stiprų visuomenės priešišumą, taip pat buvo pranešama, kad ginkluotos grupuotės (duomenys neskelbtini), įskaitant oficialias ginkluotas grupes, kelia grėsmę ir humanitariniams darbuotojams.

Teisėjų kolegija akcentavo, kad, kaip matyti iš EŽTT praktikos, atsakovo ir pirmosios instancijos teismo akcentuota aplinkybė, jog pareiškėjai nebuvo patyrę realaus persekiojimo, nėra esminis vertinimo kriterijus, todėl būtina atsižvelgti ir į kitas bylos aplinkybes. Nagrinėtu atveju bylos aplinkybės patvirtino, kad pareiškėjas (tėvas) vykdė humanitarinę veiklą, bendradarbiavo su (duomenys neskelbtini) kariais, jį siejo glaudūs ryšiai su

---

² Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2016 m. vasario 24 d. įsakymu Nr. 1V-131 patvirtintas Prieglobsčio Lietuvos Respublikoje suteikimo ir panaikinimo tvarkos aprašas.

(duomenys neskelbtini) organizacija. ESTT praktikoje pripažįstama, kad (duomenys neskelbtini) atstovai priskiriami prie padidintos rizikos asmenų profilio, taip pat pareiškėjas priskirtinas prie humanitarinės pagalbos darbuotojų, o šios asmenų grupės atstovai, vadovaujantis nurodyta ESTT praktika, taip pat priskiriami padidintos rizikos asmenų grupėms. LVAT sutiko su pareiškėjų argumentais, kad aplinkybė, jog prieglobsčio prašyme pareiškėjai nurodė vieną prieglobsčio prašymo pagrindą – pareiškėjas (tėvas) dirbo vairuotoju amerikiečių kariuomenėje, todėl jiems kyla grėsmė, o apklausų Departamente metu papildė savo prašymą ir pateikė dar vieną prieglobsčio prašymo pagrindą (grėsmė dėl pareiškėjo (tėvo) humanitarinės veiklos), nesuteikia pagrindo teigti, jog pareiškėjų pasakojime yra prieštaravimų, nes nurodytos priežastys neprieštarauja viena kitai, priešingai, patvirtina pareiškėjų teiginius, kad pareiškėjų giminė bendradarbiavo su (duomenys neskelbtini) organizacijomis.

Taip pat LVAT atsižvelgė į tai, kad pareiškėjai kilmės valstybėje gyveno (duomenys neskelbtini) miesto stovykloje. Iš viešai prieinamų šaltinių, matyti, kad gyvenimo sąlygos minėto miesto stovyklose nėra tinkamos šeimoms su vaikais, todėl, turint omenyje aplinkybę, kad pareiškėjai yra šeima su nepilnamečiais vaikais, o vienam vaikui yra konstatuoti sveikatos sutrikimai, Departamentas, vertindamas pareiškėjų prieglobsčio prašymą, anot LVAT, nenustatė, kokios yra gyvenimo sąlygos atitinkamoje stovykloje, taip pat nenustatė, ar būtent šioje vietovėje bus prieinamos tinkamos gydymo paslaugos.

Pareiškėjų apeliacinis skundas patenkintas, pirmosios instancijos teismo sprendimas panaikintas ir priimtas naujas sprendimas, pareiškėjų skundas patenkintas, atsakovo Sprendimai panaikinti ir atsakovas įpareigotas iš naujo išnagrinėti pareiškėjų prašymą suteikti prieglobstį.

2023 m. rugpjūčio 24 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-2113-520/2023

Teisminio proceso Nr. 3-61-3-05791-2023-2

Procesinio sprendimo kategorijos: 9.1; 9.2; 9.3

[Prieiga internete](#)

9.5. Kiti su prieglobsčio suteikimu susiję klausimai

Dėl pabėgėlio statuso panaikinimo, konstatavus užsieniečio keliamą grėsmę valstybės saugumui

Apžvelgiamoje byloje nagrinėtas ginčas dėl Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Departamentas, atsakovas) sprendimo (toliau – Sprendimas), kuriuo atsakovas panaikino pareiškėjui suteiktą pabėgėlio statusą Lietuvos Respublikoje ir išduotą leidimą nuolat gyventi, taip pat kuriuo pareiškėjui buvo išduotas leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėjui 2022 m. spalio 11 d. Departamento sprendimu buvo suteiktas prieglobstis (pabėgėlio statusas) Lietuvos Respublikoje. 2023 m. sausio 25 d. Valstybės saugumo departamentas (toliau – VSD) pateikė raštą Departamentui, kuriame informavo, kad pareiškėjas, pildydamas Departamento klausimyną, nurodė, jog pritaria Rusijos kariniams veiksams Ukrainoje ir kad Krymas priklauso Rusijai. Atsižvelgdamas į tai, VSD konstatavo, kad pareiškėjo gyvenimas Lietuvoje kelia grėsmę valstybės saugumui. Pareiškėjas paaiškino, kad atsisakė užpildyti du paskutinius Departamento klausimyno klausimus, kadangi jo politiniai įsitikinimai sudaro jo teisę į privatų gyvenimą, sąžinės ir minties laisvę. Pareiškėjo buvo pareikalauta užpildyti klausimyną ir nurodyta, kad jis negali atsisakyti pildyti anketos. Pareiškėjas pažymėjo, kad teisės aktai neįtvirtina jokios prieglobsčio panaikinimo / suteikimo procedūros, kuri būtų susijusi su asmeniniais-vidiniais pabėgėlio įsitikinimais dėl politinių, istorijos klausimų. Tuomet atsakovas priėmė byloje ginčijamą Sprendimą.

Pirmosios instancijos teismas panaikino Sprendimą, konstatavęs, kad atsakovas neįvertino visų aktualių aplinkybių, kadangi tiek Departamentas, tiek VSD pareiškėjo keliamą grėsmę siejo tik su jo atsakymu į klausimyne pateiktus klausimus. Departamentas ir VSD pateikė apeliacinius skundus.

LVAT kritiškai vertino pareiškėjo atsiliepime į apeliacinį skundą išdėstytus argumentus, kad jo atsakymus į klausimyno 10 („Ar pritariate Rusijos Federacijos vykdomiems kariniams veiksams Ukrainos teritorijoje“) ir 11 („Jūsų nuomone, kam priklauso Krymas?“) klausimus lėmė jo emocinė būseną. Pirmiausiai atkreiptas dėmesys, kad pareiškėjas šiuos argumentus išdėstė tik atsiliepime į apeliacinį skundą, kadangi anksčiau teigė, jog atsakovas net negalėjo užduoti šių klausimų, bei kad pareiškėjas vengia reikšti savo politines pažiūras. LVAT vertinimu, pareiškėjas aiškiai suprato Departamento klausimyno 10 ir 11 klausimų turinį, jų įtraukimo į tokio pobūdžio klausimyną kontekstą ir sąmoningai pažymėjo atitinkamai atsakymus „Taip“ ir „Rusijos Federacijai“. Pareiškėjas, akivaizdžiai žinodamas susiklosčiusią geopolitinę saugumo situaciją, atsakydamas į pastaruosius

klausimus išdėstė savo asmeninę poziciją, pateisinančią Rusijos įvykdytą kitos suverenos valstybės (Ukrainos) teritorijos (Krymo) aneksiją. Šiuo aspektu taip pat kritiškai vertinti argumentai, kad pareiškėjo atsakymai buvo tam tikra jo protesto forma, kadangi šie teiginiai yra hipotetinio pobūdžio ir nepagrįsti – pareiškėjas konkrečiai ir aiškiai pažymėjo atsakymus, jokių priedašų ar komentarų prie atsakymų nepirašė. Be to, šias išvadas patvirtino ir pareiškėjo apklausos metu pateikti paaiškinimai dėl jo įsitikinimų. Atitinkamai, LVAT vertino, kad pareiškėjas anksčiau minėtais atsakymais išdėstė aiškiai savo asmeninę poziciją. Be to, pareiškėjas nei rašytiniuose paaiškinimuose Departamentui, nei apklausos Departamente metu, nei procese pirmosios instancijos teisme metu neneigė, kad palaiko Rusijos Federacijos vykdomus karinius veiksmus Ukrainos teritorijoje ir kad, jo manymu, Krymas priklauso Rusijos Federacijai, todėl LVAT sprendė, kad pareiškėjas Departamento klausimyne atskleidė savo tikrąją poziciją Lietuvos valstybės saugumui svarbiais klausimais.

LVAT taip pat atkreipė dėmesį, kad pareiškėjui buvo suteiktas prieglobstis (pabėgėlio statusas) Lietuvos Respublikoje konstatavus, kad pareiškėjui kilmės valstybėje gali grėsti pavojus, kita vertus, konstatuota, kad pareiškėjo gyvenimas Lietuvos Respublikoje gali grėsti valstybės saugumui. Iš ginčijamo Sprendimo matyti, kad Departamentas tinkamai įvertino susiklosčiusią situaciją ir nusprendė išduoti pareiškėjui leidimą laikinai gyventi, t. y. užtikrinti pareiškėjo, kaip pabėgėlio kriterijus atitinkančio asmens, teisę nebūti grąžinamam į valstybę, kur jis būtų persekiojamas.

Atsakovo ir trečiojo suinteresuoto asmens apeliaciniai skundai patenkinti. Pirmosios instancijos teismo sprendimai panaikinti ir priimtas naujas sprendimas – pareiškėjo skundas atmestas.

2023 m. rugpjūčio 23 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-2129-662/2023

Teismo proceso Nr. 3-61-3-04843-2023-9

Procesinio sprendimo kategorija 9.5

[Prieiga internete](#)

11. Konkurencija

11.4. Koncentracija

Dėl nustatytų reikalavimų neatitinkančio pranešimo apie koncentraciją

Pareiškėjas kreipėsi į teismą prašydamas panaikinti Konkurencijos tarybos (toliau – Taryba) Susijungimų priežiūros grupės sprendimą, jog pareiškėjo teiktas (ir kelis kartus taisytas) pranešimas apie koncentraciją neatitinka nustatytų reikalavimų, ir pripažinti, kad pareiškėjo pranešimas apie koncentraciją yra priimtas. Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, pabrėžė, kad koncentracijos priežiūros procedūra pradeda tik gavus visą reikšmingą informaciją šiai procedūrai atlikti, ir pareiškėjo skundą atmetė.

LVAT pažymėjo, kad pagal Konkurencijos įstatymo nuostatas, detalizuotas Konkurencijos tarybos 2015 m. rugpjūčio 11 d. nutarimu Nr. 1S-82/2015 patvirtintoje Pranešimo apie koncentraciją pateikimo ir nagrinėjimo tvarkoje (toliau – Tvarka), koncentracijos priežiūros procedūra pradeda tik gavus visą reikšmingą informaciją šiai procedūrai atlikti. Galiojančiame teisiniame reguliavime nėra nei eksplcitinių, nei implicitinių nuostatų, įpareigojančių Tarybą koncentracijos priežiūros procedūrą pradėti, taigi – ir vertinti pranešimo apie koncentraciją nagrinėjimo procedūros atitiktį nustatytiems reikalavimams, gavus akivaizdžiai nustatytų reikalavimų neatitinkantį pranešimą apie koncentraciją.

Apžvelgusi aktualų reglamentavimą, LVAT teisėjų kolegija pabrėžė, kad pareiškėjas, teikdamas pranešimą apie koncentraciją, pats nurodė, jog teikia ne visą pagal nustatytą teisinį reguliavimą reikalaujamą informaciją, t. y., kad teikiamas pranešimas neatitinka Konkurencijos įstatyme bei Tvarkoje nurodytų reikalavimų, neteikė motyvuoto prašymo leisti Pranešime nepateikti tam tikros konkrečios informacijos, reikalaujamos pagal pranešimo formą, jeigu tokia informacija nėra būtina pranešime nurodytos koncentracijos įvertinimui arba jei dėl objektyvių priežasčių ūkio subjektas negali gauti informacijos. Atitinkamai, pareigūnų, informavusių pareiškėją, kad Taryba turės galimybę atlikti pranešimo atitikties nustatytiems reikalavimams vertinimą tik tada, kai pareiškėjas pateiks pranešimą su jau anksčiau turėta pateikti informacija, o įvertinus gautą papildytą pranešimą, pareiškėją informavusių, kad papildytas pranešimas neatitinka nustatytų reikalavimų, nurodžiusių trūkumus bei nustačiusių terminą pateikti trūkstamą informaciją, aktai ginčui aktualiais aspektais neprieštaravo aptarto teisinio reguliavimo nuostatoms. Šiuo aspektu priminta, kad koncentracijos priežiūros procedūroje ūkio

subjektas turi ne tik teises, bet ir pareigas, iš jų – teikti pranešimą, atitinkantį Konkurencijos įstatymo 9 straipsnio 3 dalyje ir Tvarkoje nurodytus reikalavimus.

Pirmosios instancijos teismo sprendimas paliktas nepakeistas.

2023 m. rugpjūčio 30 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1222-624/2023

Teisminio proceso Nr. 3-61-3-01190-2022-0

Procesinio sprendimo kategorija 11.4

[Prieiga internete](#)

19. Registrai

19.4. Kiti su registrais susiję klausimai

Dėl atsisakymo registruoti Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registre transporto priemonę, kuriai išduotas sunaikinimo pažymėjimas, nors faktiškai ji nebuvo sunaikinta

Apžvelgiamu atveju ginčas kilo dėl atsakovo VĮ „Regitra“ Kauno filialo sprendimo atsisakyti registruoti pareiškėjo įsigytą nuosavybėn transporto priemonę, kuri įtraukta į Pripažintų istorinių motorinių transporto priemonių sąrašą, pagrįstumo ir teisėtumo. Byloje nustatyta, kad minėtą transporto priemonę atsisakyta registruoti, vadovaujantis Registravimo taisyklių³ 9 punktu ir Saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – SEAKĮ) (byloje taikyta redakcija, galiojusi iki 2021 m. gegužės 1 d.) 27 straipsnio 7 dalimi, nustačius, jog jai panaikintas leidimas dalyvauti viešajame eisme (transporto priemonė skirta sunaikinti ir jai Jungtinėje Karalystėje 2013 m. birželio 11 d. išduotas sunaikinimo pažymėjimas (anglų k. – *Certificate of Destruction (CoD)*).

Pirmosios instancijos teismas pareiškėjo skundą atmetė, konstatavęs, kad transporto priemonė, kuriai išduotas sunaikinimo pažymėjimas, išregistruojama iš Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registro (toliau – Registras) ir netenka leidimo dalyvauti kelių transporto eisme, o motorinės transporto priemonės, kurių leidimai dalyvauti viešajame eisme yra panaikinti, Lietuvos Respublikoje neregistruojamos.

SEAKĮ 27 straipsnio 7 dalyje įtvirtinta, jog motorinės transporto priemonės ir (ar) priekabos leidimas dalyvauti viešajame eisme Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registro tvarkytojo sprendimu panaikinamas ir motorinė transporto priemonė ir (ar) priekaba išregistruojama, kai motorinė transporto priemonė ir (ar) priekaba pagal Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatas pripažįstama netinkama eksploatuoti. Eksploatuoti netinkamos motorinės transporto priemonės ir (ar) priekabos, kurių leidimai dalyvauti viešajame eisme yra panaikinti, taip pat motorinės transporto priemonės, pritaikytos eismui kairiąja kelio puse ir (ar) turinčios vairą dešinėje pusėje, ir (ar) priekabos, pritaikytos eismui kairiąja kelio puse, išskyrus šio įstatymo 25 straipsnio 4 dalyje nurodytus atvejus, Lietuvos Respublikoje neregistruojamos. Informaciją apie užsienyje eksploatuoti netinkamomis tapusias motorines transporto priemones ir (ar) priekabas Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registro tvarkytojas gauna iš užsienio šalių transporto priemonių registrų tvarkytojų arba tarptautinių transporto priemonių duomenų bazių. SEAKĮ 25 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad draudžiama dalyvauti viešajame eisme motorinėms transporto priemonėms, kurios pritaikytos eismui kairiąja kelio puse ir (ar) turi vairą dešinėje pusėje, taip pat priekaboms, kurios pritaikytos eismui kairiąja kelio puse, išskyrus motorines transporto priemones, kurios: <...> 2) pripažintos istorinėmis motorinėmis transporto priemonėmis; <...>. Registravimo taisyklių 9 punkte nustatyta, jog Lietuvos Respublikoje neregistruojamos SEAKĮ 27 straipsnio 7 dalyje nurodytos transporto priemonės.

LVAT teisėjų kolegija atkreipė dėmesį, kad SEAKĮ 27 straipsnio 7 dalyje nėra tiesiogiai nurodyta, jog neregistruojamos transporto priemonės, kurioms išduoti sunaikinimo pažymėjimai, o neregistruojamos siejamas su aplinkybe, kad transporto priemonė yra netinkama eksploatuoti ir jai panaikintas leidimas dalyvauti viešajame eisme. SEAKĮ 27 straipsnio 7 dalyje nėra nustatyti kriterijai, kuriais remiantis transporto priemonė yra pripažįstama netinkama eksploatuoti, o nurodoma, kad transporto priemonė pagal Atliekų tvarkymo įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatas pripažįstama netinkama eksploatuoti. Tačiau atsakovas, atsisakydamas registruoti transporto priemonę ir nustatydamas, kad ji netinkama eksploatuoti ir jai panaikintas leidimas dalyvauti viešajame eisme, nesivadovavo Atliekų tvarkymo įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

³ Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2001 m. gegužės 25 d. įsakymu Nr. 260 patvirtintos Motorinių transporto priemonių ir jų priekabų registravimo taisyklės.

Šiame kontekste teisėjų kolegija taip pat pabrėžė, kad iš byloje pateiktų duomenų iš Jungtinės Karalystės matyti, jog sunaikinimo pažymėjimas (anglų k. – *Certificate of Destruction (CoD)*) turėtų būti išduodamas įgaliotos apdoravimo įstaigos, kai transporto priemonė buvo fiziškai sunaikinta. Tačiau pagal bylos duomenis ginčo transporto priemonė nėra sunaikinta, 2020 m. balandžio 30 d. jai buvo atlikta privalomoji techninė apžiūra ir nustatyta, jog ji atitinka techninius reikalavimus, ši apžiūra galiojo iki 2022 m. balandžio 8 d., be to, Lietuvos istorinių transporto priemonių išsaugojimo asociacija „Retromobile“, įvertinusi ginčo transporto priemonės techninę būklę, nustatė, kad ji pripažintina istorine, o Lietuvos transporto saugos administracija įtraukė šią transporto priemonę į Pripažintų istorinių motorinių transporto priemonių sąrašą.

Teisėjų kolegija pažymėjo, kad atsakovas, atsisakydamas registruoti transporto priemonę ir ją pripažindamas netinkama eksploatuoti, privalėjo įvertinti tiek faktinius duomenis apie transporto priemonę, tiek teisės normas, reglamentuojančias transporto priemonių pripažinimą netinkamomis eksploatuoti, o pirmosios instancijos teismo išvada, jog atsakovas pagrįstai atsisakė registruoti transporto priemonę vien vadovaudamasis SEAKĮ 27 straipsnio 7 dalimi, nevertindamas ir nenustatydamas aplinkybių, ar yra faktinis ir teisinis pagrindai transporto priemonę pagal Atliekų tvarkymo įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų normas pripažinti netinkama eksploatuoti priemone, padaryta netinkamai aiškinus ir taikius SEAKĮ 27 straipsnio 7 dalies nuostatas.

Atsižvelgiant į tai, pirmosios instancijos teismo sprendimas panaikintas ir priimtas naujas sprendimas, kuriuo pareiškėjo skundas patenkintas – panaikinti skundžiami atsakovo aktai ir jis įpareigotas iš naujo išnagrinėti pareiškėjo prašymą dėl transporto priemonės įregistravimo.

2023 m. rugpjūčio 9 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-341-520/2023

Teismo proceso Nr. 3-62-3-00940-2021-2

Procesinio sprendimo kategorija 19.4

[Prieiga internete](#)

21. Valstybės tarnautojo statuso įgijimas, pasikeitimas, praradimas ir atsakomybė

21.3 Valstybės tarnautojų atleidimas iš pareigų

21.3.8. Nepriekaištingos reputacijos netekimas ar tarnybos pareigūno vardo pažeminimas

Dėl galimybės pildyti tarnybinio patikrinimo išvadą kario tarnybinio patikrinimo metu

Byloje nagrinėtas ginčas, kilęs dėl Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministro įsakymo, kuriuo pareiškėjui paskirta tarnybinė nuobauda – atleidimas iš tarnybos už šiurkštų karių drausmės pažeidimą (kario vardo pažeminimas arba krašto apsaugos sistemos institucijų diskreditavimas), pagrįstumo ir teisėtumo.

Pirmosios instancijos teismas atmetė pareiškėjo skundą nustatęs, kad pareiškėjas, pažeisdamas teisės aktų reikalavimus, draudžiančius vairuoti transporto priemonę neblaiviems asmenims, vairavo transporto priemonę būdamas neblaivus, t. y. atliko veiksmus, kuriais pažemino kario vardą, diskreditavo krašto apsaugos sistemos institucijas, o už šiuos veiksmus yra numatyta drausminė atsakomybė pagal Lietuvos kariuomenės drausmės statuto (toliau – Drausmės statutas) 69 straipsnį.

LVAT vertinimu, byloje esančių įrodymų visuma patvirtino, kad atsakovas, įvertinęs pareiškėjo padaryto administracinio nusižengimo pobūdį, kaltės formą, nusižengimo padarymą ir pareiškėjo asmenį apibūdinančias aplinkybes, pagrįstai ir teisėtai konstatavo, jog pareiškėjas, padarydamas administracinį nusižengimą ne tarnybos metu, pažemino kario vardą ir kartu diskreditavo krašto apsaugos instituciją. Nagrinėtu atveju LVAT itin svarbia laikė aplinkybę, kad pareiškėjas prieš dvejus su puse metų jau buvo padaręs tapatų administracinį nusižengimą, už kurį buvo nubaustas administracine nuobauda. Teisėjų kolegija taip pat atkreipė dėmesį, kad Drausmės statute įtvirtintas reguliavimas nesuponuoja, jog, paaiškėjus tam tikroms nuobaudai skirti reikšmingoms aplinkybėms, kai jos turi būti įvertintos tarnybinio patikrinimo metu ir aptartos išvadoje, tarnybinio patikrinimo išvada, kai ji patvirtinama, negali būti gražinta tyrimui papildyti. Teisės aiškinimas, kad toks veiksmas, patvirtinus išvadą, draudžiamas, sudarytų prielaidas be pakankamo teisinio pagrindo apriboti vado pareigas nustatyti visas aplinkybes, reikšmingas kario drausminei atsakomybei taikyti (Drausmės statuto 27 str. 1 d.), o kariui – išvengti atsakomybės visa apimtimi.

Konstatavęs, jog pirmosios instancijos teismas išsamiai išnagrinėjo pareiškėjo skundą, atsakė į visus esminius bylos faktinius ir teisinius aspektus, tinkamai vertino pareiškėjo skunde nurodytas aplinkybes, kurios sudarė skundo pagrindą ir kurių pagrindu buvo pareikšti reikalavimai, LVAT atmetė pareiškėjo apeliacinį skundą.

2023 m. rugpjūčio 23 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2015-415/2023

Teismo proceso Nr. 3-61-3-00647-2023-7

Procesinio sprendimo kategorija 41

[Prieiga internete](#)

22.7. Kiti su valstybės tarnyba susiję klausimai

Dėl laikotarpio, už kurį priteisiami delspinigiai, nustačius, kad valstybės tarnautojas buvo neteisėtai nušalintas nuo pareigų

Byloje nagrinėtas ginčas, kilęs dėl darbo užmokesčio ir kitų su tarnybos santykiais susijusių išmokų pareiškėjai išmokėjimo, delspinigių bei neturtinės žalos atlyginimo priteisimo.

Byloje nustatyta, kad pareiškėja 2019 m. lapkričio 25 d. buvo nušalinta nuo pareigų Žuvininkystės tarnyboje prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos (toliau – Tarnyba), nustačius, kad pareiškėjai pareikštas įtarimas dėl nusikalstamų veikų padarymo. Nepasibaigus teismo procesui dėl Tarnybos direktoriaus 2019 m. lapkričio 25 d. įsakymo, kuriuo pareiškėja buvo nušalinta nuo pareigų, pagrįstumo ir teisėtumo, pareiškėja 2020 m. vasario 7 d. atleista iš užimamų pareigų jos pačios prašymu. LVAT 2022 m. birželio 15 d. nutartimi panaikino Tarnybos direktoriaus 2019 m. lapkričio 25 d. įsakymą.

Aptariamoje byloje skundžiamu Tarnybos direktoriaus įsakymu nutarta išmokėti pareiškėjai darbo užmokestį už jos nušalinimo nuo pareigų laikotarpį, t. y. nuo 2019 m. lapkričio 26 d. iki 2020 m. vasario 7 d., ir delspinigius nuo LVAT 2022 m. birželio 15 d. nutarties administracinėje byloje Nr. eA-1932-552/2022 priėmimo dienos.

Pirmosios instancijos teismas pareiškėjos skundą tenkino iš dalies – pakeitė skundžiamą įsakymą, nurodydamas, kad pareiškėjai delspinigiai išmokami už 2019 m. lapkričio 26 d.–2020 m. vasario 7 d. laikotarpį, įpareigojo Tarnybą perskaičiuoti ir išmokėti pareiškėjai delspinigius už nurodytą laikotarpį bei priteisė 500 Eur neturtinės žalos atlyginimą. Tokį sprendimą pirmosios instancijos teismas grindė aplinkybėmis, kad pareiškėjos valstybės tarnybos santykiai pasibaigė 2020 m. vasario 7 d., todėl delspinigiai turi būti skaičiuojami iki šios datos, taip pat, kad pareiškėja tik 2 mėnesius buvo be pajamų.

LVAT pažymėjo, jog Konstitucinio Teismo 2021 m. gruodžio 22 d. nutarimu buvo pripažinta, kad Valstybės tarnybos įstatymo (2018 m. birželio 29 d. redakcija, TAR, 2018 m. liepos 16 d., Nr. 12037) 41 straipsnio 2 dalis tiek, kiek pagal ją sudarytos prielaidos neapibrėžta, taigi ir ilga, laiką nemokėti darbo užmokesčio pagal šio įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 3 punktą nuo pareigų nušalintam valstybės tarnautojui, prieštarauja Konstitucijos 48 straipsnio 1 dalies nuostatai „kiekvienas žmogus <...> turi teisę <...> gauti teisingą apmokėjimą už darbą“, konstituciniam teisinės valstybės principui. Teisėjų kolegijos vertinimu, Valstybės tarnybos įstatymo 41 straipsnio 2 dalies nuostata dėl delspinigių išmokėjimo, kuri Konstitucinio Teismo nebuvo pripažinta prieštaraujančia Konstitucijai, šiuo atveju, atsižvelgus į tai, kad pareiškėja 2020 m. vasario 7 d. įsakymu buvo atleista iš užimamų valstybės tarnautojos pareigų savo noru, turėtų būti aiškinama taip, jog ji įgijo teisę į delspinigius už laikotarpį nuo jos nušalinimo momento iki visiško atsiskaitymo, kuriuo jai išmokamas darbo užmokestis už laikotarpį, kurį ji buvo neteisėtai nušalinta nuo pareigų. Nustatęs, kad Tarnyba 2022 m. rugpjūčio 12 d. pervedė pareiškėjai priklausantį darbo užmokestį, delspinigius ir kompensaciją už nepanaudotas atostogas, LVAT darė išvadą, kad pareiškėja įgijo teisę į delspinigius už laikotarpį nuo 2019 m. lapkričio 26 d. iki 2022 m. rugpjūčio 12 d., kurių dydis buvo nustatytas nurodytu laikotarpiu galiojusiais socialinės apsaugos ir darbo ministro įsakymais.

Vertindamas pareiškėjos argumentus dėl patirtos neturtinės žalos, LVAT pažymėjo, jog nušalinimas nuo pareigų, pagrindinio pragyvenimo šaltinio bei socialinių garantijų netekimas, neabejotinai sukėlė pareiškėjai stresą, neigiamas emocijas bei išgyvenimus, už kuriuos pareiškėjai priteistina 2 000 Eur kompensacija jos patirtai skriaudai atlyginti.

LVAT pareiškėjos apeliacinį skundą tenkino iš dalies – pakeitė pirmosios instancijos teismo sprendimą, pakeisdamas skundžiamą Tarnybos direktoriaus įsakymą, nustatant, kad pareiškėjai išmokami 0,07 proc. delspinigiai už 2019 m. lapkričio 26 d.–2022 m. sausio 31 d. laikotarpį ir 0,08 proc. delspinigiai už 2022 m. vasario 1 d.–2022 m. rugpjūčio 12 d. laikotarpį, bei įpareigodamas Tarnybą perskaičiuoti ir išmokėti pareiškėjai nurodyto dydžio delspinigius; taip pat priteisė pareiškėjai iš atsakovo Lietuvos valstybės, atstovaujamos Tarnybos, 2 000 Eur neturtinei žalai atlyginti.

2023 m. rugpjūčio 30 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2088-575/2023

Teismo proceso Nr. 3-61-3-03345-2022-4

Procesinio sprendimo kategorijos: 21.3.1; 21.3.12

[Prieiga internete](#)

29. Nacionalinių, Europos Sąjungos ir užsienio institucijų finansinė parama

29.1. Paraiškų administravimas

29.1.1. Paraiškų priėmimas, vertinimas ir paramos išmokėjimas

Dėl sąvartyne susidarančių biodujų surinkimo nelaikymo atliekų tvarkymu

Byloje nagrinėtas ginčas, kilęs dėl Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūros (toliau – Agentūra) sprendimo, kuriuo atmeta pareiškėjo paraiška dėl Klimato kaitos programos lėšomis finansuojamo vystomojo bendradarbiavimo projekto „Kišinio miesto Ciocana sąvartyno dujų sistemos įrengimas“, pagrįstumo ir teisėtumo.

Pirmosios instancijos teismas atmetė pareiškėjo skundą, konstatavęs, kad biodujos nėra atliekos, kaip jos suprantamos pagal Atliekų tvarkymo įstatymo nuostatas, o biodujų surinkimo procesas nėra atliekų tvarkymas, todėl paraiška neatitiko vystomojo bendradarbiavimo projekto koncepcijos ir kvietime teikti paraiškas nurodytos atliekų tvarkymo bendradarbiavimo srities.

LVAT teisėjų kolegija pritarė tokiam pirmosios instancijos teismo vertinimui, pažymėdamas, jog pagal Atliekų tvarkymo įstatymo 2 straipsnio 6 dalį atliekos yra medžiaga ar daiktas, kurių turėtojas atsikrato, ketina ar privalo atsikratyti, o atliekų tvarkymas, remiantis šio įstatymo 2 straipsnio 18 dalimi, yra atliekų surinkimas, vežimas, paruošimas naudoti, įskaitant pradinį apdorojimą, naudojimas ir šalinimas, šių veiklų organizavimas ir stebėseną, šalinimo vietų vėlesnė priežiūra, įskaitant, kai minėtus veiksmus atlieka prekiautojas atliekomis ar tarpininkas. Todėl iš sąvartyno susidariusios dujos neatitinka atliekų teisinės sampratos, kaip ji apibrėžta Atliekų tvarkymo įstatymo 2 straipsnio 6 dalyje, o yra priskirtinos šalutiniam produktui. Tokią išvadą pagrindžia ir Atliekų tvarkymo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 1999 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. 217 (Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2017 m. spalio 9 d. įsakymo Nr. D1-831 redakcija), kuriose nustatytas atliekų sąrašas bei joms suteikti atliekų kodai. Iš sąvartyno susidariusios dujos į atliekų sąrašą neįtrauktos.

LVAT atmetė pareiškėjo apeliacinį skundą.

2023 m. rugpjūčio 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-641-415/2023

Teismo proceso Nr. 3-61-3-04447-2021-7

Procesinio sprendimo kategorija 29.1.1

[Prieiga internete](#)

II. Administracinių bylų teisena

43. Teisė kreiptis į teismą ir jos realizavimas

43.5. Atsisakymas priimti skundą

43.5.1. Kai skundas nenagrinėtinas ABTĮ nustatyta tvarka

43.5.1.1. Aktai ar veiksmai, dėl kurių negalima pateikti skundo administraciniam teismui

Dėl statybos patikrinimo vietoje akto kaip savarankiško ginčo dalyko

Pirmosios instancijos teismas atsisakė priimti pareiškėjos skundą atsakovui Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai (toliau – Inspekcija), kuriame prašoma panaikinti raštą dėl patikrinimo ir įpareigoti Inspekciją atlikti veiksmus – kuo skubiau išnagrinėti pareiškėjos prašymą dėl faktinių duomenų vietoje patikrinimo datos atidėjimo bei paskyrus naują pakartotinės patikros datą atlikti pakartotinį, teisės aktų reikalavimus atitinkantį, statybos patikrinimą.

Teismas atsisakymą argumentavo tuo, kad raštas, kuriuo pareiškėja buvo informuota apie atliktą faktinių duomenų patikrinimą ir priimtą faktinių duomenų patikrinimo vietoje aktą, yra konstatuojamojo, informacinio pobūdžio dokumentas, kuris nesukelia pareiškėjai teisinių pasekmių ir negali būti laikomas individualiu administraciniu aktu, skundžiamu ABTĮ nustatyta tvarka.

Byloje nustatyta, kad pareiškėja gavo Inspekcijos raštą, kuriuo ji buvo kviečiama atvykti į statybos patikrinimą. Tuomet pareiškėja informavo Inspekciją, kad nori dalyvauti patikrinime, tačiau dėl svarbių priežasčių negali į jį atvykti, todėl prašė paskirti kitą patikrinimo laiką. Kaip minėta, ginčytu raštu Inspekcija informavo pareiškėją apie atliktą patikrinimą ir surašytą faktinių duomenų patikrinimo vietoje aktą.

Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo (toliau – TPSVPĮ) 8 straipsnio 1 dalis nustato, kad statybos valstybinę priežiūrą atlieka Inspekcija. Statybos valstybinė priežiūra apima statybos vykdymo teisėtumo tikrinimą (TPSVPĮ 8 str. 2 d. 4 p.). TPSVPĮ 11 straipsnio 11 dalyje įtvirtinta, kad statybos patikrinimo metu nustačius, jog statyba vykdoma savavališkai, atliekami šio įstatymo 14 straipsnyje nurodyti su savavališkos statybos padarinių šalinimu susiję veiksmai. TPSVPĮ 14 straipsnio 1 dalyje, be kita ko, nustatyta, kad Inspekcijos pareigūnas, nustatęs, jog statyba yra savavališka, surašo savavališkos statybos aktą. To paties straipsnio 2 dalis nustato, kad Inspekcijos pareigūnas per 10 darbo dienų nuo savavališkos statybos akto surašymo dienos pateikia šio straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui privalomąjį nurodymą dėl savavališkos statybos padarinių pašalinimo.

Teisėjų kolegijos vertinimu, faktinių duomenų patikrinimas vietoje yra viena iš duomenų fiksavimo priemonių ir pagal savo paskirtį bei teisinę reikšmę jis negali būti pripažintas savarankišku ir pakankamu pagrindu atsakomybei taikyti. Tai tik administracinės procedūros dalis, o ne savarankiškas juridinę reikšmę turintis aktas (veiksmas). Nurodytos TPSVPĮ nuostatos patvirtina, kad patikrinimo metu nustačius pažeidimų, yra imamasi šiame įstatyme nurodytų veiksmų dėl jų šalinimo, atsakomybės taikymo, kompetentingų asmenų informavimo ir kitų, priimami su tuo susiję sprendimai.

Atsižvelgusi į tai, teisėjų kolegija sutiko su pirmosios instancijos teismo išvada, kad raštas dėl patikrinimo, kuriuo pareiškėja buvo informuota apie atliktą faktinių duomenų patikrinimą vietoje, negali būti laikomas administraciniu sprendimu ABTĮ požiūriu, o vien šio akto nuginkijimas teisme pareiškėjai jokių teisinių pasekmių nesukels. Pareiškėjos nurodyti argumentai dėl faktinių duomenų patikrinimo vietoje teisėtumo šios išvados nepaneigia. Pirmosios instancijos teismo nutartis palikta nepakeista, o pareiškėjos atskirasis skundas atmestas.

2023 m. rugpjūčio 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-391-502/2023

Teismo proceso Nr. 3-61-3-06562-2023-9

Procesinio sprendimo kategorija 43.5.1.1

[Prieiga internete](#)

43.5.3. Kai pareiškėjas nesilaikė tai būtų kategorijai įstatymų nustatytos bylos išankstinio nagrinėjimo ne per teismą tvarkos

Dėl ikiteisminės tvarkos pagal Atliekų tvarkymo įstatymo 31² straipsnį aiškinimo

Pareiškėjas VšĮ Šiaulių regiono atliekų tvarkymo centras (toliau – Šiaulių RATC) kreipėsi į teismą su prašymu priteisti iš atsakovo nesumokėtą vietinę rinkliavą ir delspinigius.

Teismas nurodė, kad nuo 2023 m. sausio 1 d. įsigaliojusios redakcijos Atliekų tvarkymo įstatymo 31² straipsnyje įtvirtintas ginčų ir skundų sprendimas ne teismo tvarka. Pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punktą ginčus dėl rinkliavos ar kitos įmokos už komunalinių atliekų surinkimą iš atliekų turėtojų ir atliekų tvarkymą dydžio bei nustatymo ir ginčus tarp atliekų turėtojo ir juridinio asmens, atliekančio viešosios paslaugos komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo funkciją, ne teismo tvarka sprendžia Lietuvos administracinių ginčų komisija. Atsižvelgęs į tai, teismas konstatavo, kad pareiškėjas, kreipdamasis į teismą dėl nesumokėtos vietinės rinkliavos priteisimo iš atsakovo, nesilaikė šiai būtų kategorijai įstatymų nustatytos bylos išankstinio nagrinėjimo ne per teismą tvarkos, todėl, esant šioms aplinkybėms, pareiškėjo prašymą atsisakė priimti ABTĮ 33 straipsnio 2 dalies 3 punkte įtvirtintu pagrindu.

Teisėjų kolegija, nagrinėjusi pareiškėjo atskirąjį skundą, pažymėjo, kad Atliekų tvarkymo įstatymo 30¹ straipsnio 6 dalis *expressis verbis* (aiškiais žodžiais, tiesiogiai) įtvirtina, jog reikalavimai dėl laiku nesumokėtos rinkliavos priteisimo iš rinkliavos mokėtojo nagrinėjami ABTĮ nustatyta tvarka.

Teisėjų kolegija paaiškino, kad Atliekų tvarkymo įstatymo 31² straipsnio 1 dalies 1 punktas neįtvirtina ginčų nagrinėjimo ne teismo tvarka privalomumo. Taigi byloje konstatuota, kad pirmosios instancijos teismas netinkamai aiškino ir taikė Atliekų tvarkymo įstatymo 31² straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatas, nepagrįstai nurodė, kad pareiškėjo prašymui dėl vietinės rinkliavos priteisimo nustatyta privaloma bylos išankstinio nagrinėjimo ne per teismą tvarka, todėl nepagrįstai atsisakė priimti pareiškėjo prašymą ABTĮ 33 straipsnio 2

dalies 3 punkto pagrindu. Pareiškėjo atskirasis skundas tenkintas, pirmosios instancijos teismo nutartis panaikinta ir pareiškėjo prašymo priėmimo klausimas perduotas šiam teismui nagrinėti iš naujo.

2023 m. rugpjūčio 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-446-502/2023

Teisminio proceso Nr. 3-61-3-07239-2023-1

Procesinio sprendimo kategorija 43.5.3

[Prieiga internete](#)

Taip pat žr. 2023 m. rugpjūčio 9 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-482-821/2023

Teisminio proceso Nr. 3-61-3-07416-2023-8

Procesinio sprendimo kategorija 43.5.3

[Prieiga internete](#)
